

שמיני חי"ז שיחה ג'

"לא שמעתי" – פירושו שלא שמע, שלא הודה לאהרן על ידי שתיקה אלא אמר בפירוש שלא שמע. משה - מדת האמת שהשוה בכל מקום - לא ראה סברה לחלק בין קדשי שעה לקדשי דורות. אך אהרן הוא מדת החסד, שמשפיע חסד לכ"א כפי מדריגתו, ולכן חילק בין קדשי שעה לקדשי דורות. ברש"י (י, כ): "וייטב בעיניו: הודה ולא בוש לומר לא שמעתי". מפרשי רש"י לומדים שהכוונה היא שלא אמר שמעתי ושכחתי. אך לפי זה קשה שהעיקר חסר מפירוש רש"י.

גם צריך להבין מהו הקושי בכתוב שרש"י צריך לפרשו?

ויש לומר בפשטות שאמר - "לא שמעתי" - שלא שמע. והשבח הוא שלא הודה לאהרן על ידי שתיקה אלא אמר בפירוש שלא שמע.

והקושי בפסוק הוא שלכאורה "וייטב בעיניו" הוא מיותר. ועל פי פירוש רש"י מובן ש"ויטב בעיניו" פירושו שלא רק ש"וישמע משה" - שדברי אהרן נתקבלו אצלו - אלא גם "ויטב בעיניו" שאמר לאחרים - "הודה ולא בוש".

מיינה של תורה: משה הוא מדת האמת שלמעלה משינויים. ולכן לא ראה סברה לחלק בין קדשי שעה לקדשי דורות, כי אמת הוא בכל מקום בשוה. אך אהרן הוא מדת החסד, שענינה להשפיע חסד לכל אחד כפי מדריגתו, ולכן ראה חילוקים בין קדשי שעה לקדשי דורות, שההתעוררות והקדושה שישנה בזמנים מיוחדים אינה יכולה להיות תמיד.

אך אהרן פועל על משה שמשה יסכים שישנה "שפת אמת", שלגבי עולמות ב"ע גם האמת של כל מדריגה היא גם כן אמת, על דרך הביאור ש"מאוד שלך" ממשיך את ה"מאוד" שלמעלה - בלי גבול האמיתי.

ואהרן מגלה שאמיתית עולם האצילות - מדריגת משה - אינה כפי שהיא בעצמה אלא הכוונה של האצילות הוא בשביל עולם העשיה.